

پلی‌ال، روشی قابل تنظیم برای سنتز نانوساختارهای صفربعدی و تک‌بعدی نقره و آلیاژ نقره- مس

امیرمصطفی امیرجانی و داود حق‌شناس فتح‌الله‌سری*

دانشکده مهندسی معدن و متالورژی، دانشگاه صنعتی امیرکبیر، تهران

(دریافت مقاله: ۱۳۹۵/۰۵/۰۶ - دریافت نسخه نهایی: ۱۳۹۶/۰۷/۱۲)

چکیده- در این پژوهش، نانوذرات، نانوساختارهای تک‌بعدی از نقره و آلیاژ نقره- مس به روش پلی‌ال سنتز شدند. برای سنتز نانوساختارهای گوناگون با استفاده از یک فرایند سنتز معین، شرایط سینتیکی و ترمودینامیکی حاکم بر سیستم مورد تغییر قرار داده شد به طوری که از دیدگاه ترمودینامیکی نانوساختاری با حداقل انرژی سطحی به دست آمد و از سوی دیگر، از دیدگاه سینتیکی مخصوصی با کمترین سد انرژی در مسیر تشکیل تولید شد. با چنین رویکردهایی، نانوذرات کروی و مکعبی نقره- مس و اکسید مس در گستره ابعادی ۹۰-۱۰۰ نانومتر سنتز شدند. همچنین با تغییر شرایط سینتیکی فرایند، نانوسيم‌های نقره با قطری بین ۱۰۰ تا ۲۰۰ نانومتر و طولی حدود چند ده میکرومتر به‌طور موفقیت‌آمیز تولید شدند. اثر غلظت یون مس نیز بر نسبت ظاهری نانوسيم‌های سنتز شده به روش پلی‌ال بررسی شد.

واژه‌های کلیدی: نانوساختار نقره، نانوساختار نقره- مس، پلی‌ال، سنتز شیمیابی.

Polyol as a Tunable Method for Synthesizing Null and One-dimensional Ag and Ag-Cu Nanostructures

A. Amirjani and D. Haghshenas Fatmehsari*

Department of Mining and Metallurgical Engineering, Amirkabir University of Technology, Tehran, Iran

Abstract: In this study, null and one-dimensional nanoparticles and nanostructures of Ag and Ag-Cu were synthesized using polyol method. In order to prepare different nanostructures with the same synthesis route, thermodynamics and kinetic conditions of the system were manipulated. In the thermodynamics approach, the nanostructures with the minimum surface energy were obtained as the final product, while in kinetic approach, the nanostructures with the lower activation energy were formed. By using these approaches, Ag and Ag-Cu spherical and cubical nanostructures were produced in the size range of 90-100 nm. Also, by manipulating the kinetic conditions of the system, silver nanowires with the diameters in the range of 100-200 nm and the length of several microns were obtained successfully. The effect of Cu ions (Cu^{2+}) on aspect ratio of the synthesized silver nanowires by polyol method was evaluated.

Keywords: Silver nanostructures, Silver-copper nanostructures, Polyol, Chemical synthesis.

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: dahafa@aut.ac.ir

۱- مقدمه

واشنگتون [۱۲] نانوساختارهای نقره به صورت بیضی شکل و میله‌ای شکل سنتز شده است. نکته اصلی تغییر شرایط سنتز پلی‌ال و اضافه کردن مقدار اندکی سدیم برミد به محلول است. همچنین در پژوهشی دیگر محققان نانوساختارهای مکعبی نقره را سنتز کردند [۱۳]. در این پژوهش نیز نقش کلیدی ایجاد تغییر در ساختار نانوذرات تشکیل شده اضافه کردن مقداری سدیم کلرید به محیط سنتز عنوان شده است. مطالعات دیگری نیز در این زمینه وجود دارد که با تغییر در شرایط واکنش مانند دما و زمان واکنش و یا اضافه کردن یک ترکیب خارجی می‌توان تغییراتی در نانوساختار مورد سنتز ایجاد کرد [۱۴] و [۱۵].

بررسی دقیق مطالعات انجام شده در این زمینه حاکی از آن است که می‌توان کلیه این پژوهش‌ها را از دو دیدگاه ترمودینامیکی و سیستیکی مورد ارزیابی قرار داد. از دیدگاه ترمودینامیکی، زمانی یک نانوساختار به عنوان محصول نهایی تولید خواهد شد که در پایدارترین حالت خود از لحاظ سطح انرژی قرار داشته باشد. این در صورتی است که از دیدگاه سیستیک نانوساختاری سریع‌تر تولید می‌شود که برای رسیدن به آن ساختار کمترین سد انرژی در مسیر وجود داشته باشد. بسیاری از محققان با این دیدگاه کلان به بررسی فرایند سنتز نانوساختارهای گوناگون پرداخته‌اند ولی دیدگاه آنها منحصرًا معطوف به یکی از جنبه‌های سیستیکی یا ترمودینامیکی فرایند است [۱۶] و [۱۷]. توجه به این نکته ضروری است که پیش‌بینی ترمودینامیکی از محصول نهایی فرایند سنتز یک نانوساختار لازم است ولی کافی نیست.

در این پژوهش، با به کارگیری دیدگاهی جامع در فرایند سنتز نانوساختارهای نقره و بررسی هر دو شرایط سیستیکی و ترمودینامیکی و ایجاد تغییر در آنها، نانوساختارهای نقره به صورت صفر بعدی و تک بعدی و در اشکال و ترکیب‌های مختلف سنتز می‌شوند. با انجام مشخصه‌یابی‌های جامع از نانوساختارهای سنتز شده، سعی بر آن بوده است تا مکانیزم‌های مؤثر در شکل‌گیری نانوساختارهای گوناگون به عنوان محصول

در طی مدت سی سال گذشته، سنتز نانوساختارهای فلزی در اشکال و اندازه‌های مختلف نه تنها به دلیل کنجکاوی پژوهشگران بلکه به دلیل ویژگی‌های وابسته به اندازه و شکل این نانوساختارها بسیار مورد توجه قرار گرفته است. در این میان، نانوساختارهای نقره به دلیل خواص منحصر به فرد نوری، الکتریکی و کاربردهای آن در برچسب‌گذاری‌های زیستی^۱ و حسگرها^۲ در کانون این توجهات قرار دارد [۵-۱]. نانوساختارهای نقره در اشکال و اندازه‌های مختلف مانند کره، میله، سیم، مثلثی و دیگر موارد سنتز شده‌اند [۹-۶]. برای سنتز نانوساختارهای نقره در اشکال مختلف تنها از یک روش سنتز استفاده نمی‌شود بلکه تنوع زیادی در روش‌های به کار گرفته شده دیده می‌شود. علی‌رغم این تنوع، این روش‌های سنتز در یک مشخه مشترک هستند و آن هم استفاده از روش سنتز شیمیایی برای تولید این نانوساختارها است. در بین روش‌های مختلف سنتز شیمیایی نانوساختارهای گوناگون روش پلی‌ال^۳ به عنوان یکی از بهترین و شناخته شده‌ترین روش‌ها از نقطه نظر سادگی و قابلیت سنتز نانوساختارهای عناصر مختلف به شمار می‌رود [۱۰]. از مزایای مهم این روش می‌توان به قدرت بالای احیایی پلی‌ال‌ها و همچنین وابسته بودن این قدرت احیایی به دما اشاره کرد که برای کترل شرایط سیستیکی رشد نانوساختارها بسیار مفید است. با توجه به خواص منحصر به فرد ذکر شده، از پلی‌ال‌ها برای سنتز نانوساختارها با انواع ترکیب‌ها و اشکال مختلف استفاده شده است.

زیا و همکاران [۱۱] مطالعات زیادی بر سنتز نانوسیم‌های نقره به روش پلی‌ال و پژوهش‌های متعددی برای اصلاح این روش‌ها انجام داده‌اند. در این تحقیقات از اتیلن‌گلیکول به عنوان حلal و عامل احیایی و از پلی‌وینیل پیرولیدان به عنوان عامل پوشان استفاده شده است. پلی‌وینیل پیرولیدان این قابلیت را دارد که با مسدود کردن سطوح (۱۰۰) در ساختار کریستالی نقره رشد ترجیحی نقره به صورت تک بعدی را در فاز محلولی منجر می‌شود. در پژوهشی دیگر توسط محققان دانشگاه

نهایی مورد بحث قرار گیرد.

۲- مواد و روش تحقیق

۱-۲- ساخت محلول کلوئیدی نانوذرات نقره

مقدار ۱۰ میلی لیتر اتیلن گلیکول به مدت یک ساعت و تحت اختلاط ۲۶۰ دور بر دقیقه در دمای ۱۶۰ درجه سانتی گراد قرار داده و سپس سه میلی لیتر از محلول ۱۱۴ میلی مولا رکلرید مس دو آبه (Merck, %۹۹) و همچنین سه میلی لیتر محلول ۹۴ میلی مولا نیترات نقره به محلول اتیلن گلیکول اضافه شد. به منظور توقف واکنش، ظرف شیشه‌ای سنتز به داخل مخلوط آب و یخ فروبرده می‌شد. نانوساختارهای سنتز شده به کمک سانتریفیوژ جداسازی و شستشو شدند.

۴-۲- مشخصه‌یابی نانوساختارهای سنتز شده

برای مشخصه‌یابی ترکیبی نانوساختارهای سنتز شده از آزمون پراش پرتو ایکس استفاده شد. در این آزمون از لامپ CuK α با طول موج ۱/۵۴ آنگstrom و از گستره زاویه ۱۰۰-۲۰ با اندازه گام ۰/۰۵ استفاده شد. بعد از به دست آمدن الگوی پراش پرتو ایکس برای هر ترکیب، مکان پیک‌های پراش و شدت آنها با کارت‌ها و اطلاعات موجود در نرم‌افزار Xpert تطابق داده شد. همچنین به منظور بررسی مورفوЛОژی نانوساختارهای سنتز شده از میکروسکوپ الکترونی روبشی^۵ (Philips XL30) و میکروسکوپ الکترونی روبشی گسیل میدانی^۶ (Mira 3-XMU) استفاده شد. شرایط کاری برای میکروسکوپی عبارت است از فاصله کاری هشت میلی‌متر و ولتاژ هشت الکترون ولت است. علاوه بر این، برای مطالعه خواص نوری نانوساختارهای سنتز شده از طیف‌نگار مرئی-ماوراء بنفش (Unicam) در گستره طول موجی ۹۰۰-۲۰۰ نانومتر استفاده شد. به منظور آنالیز تصاویر میکروسکوپی از نرم‌افزار ImageJ استفاده شده است. برای محاسبه اندازه ذرات برای هر نمونه اندازه حدود ۵۰ ذره اندازه‌گیری شد و سپس مقدار میانگین به عنوان اندازه متوسط نمونه گزارش شده است.

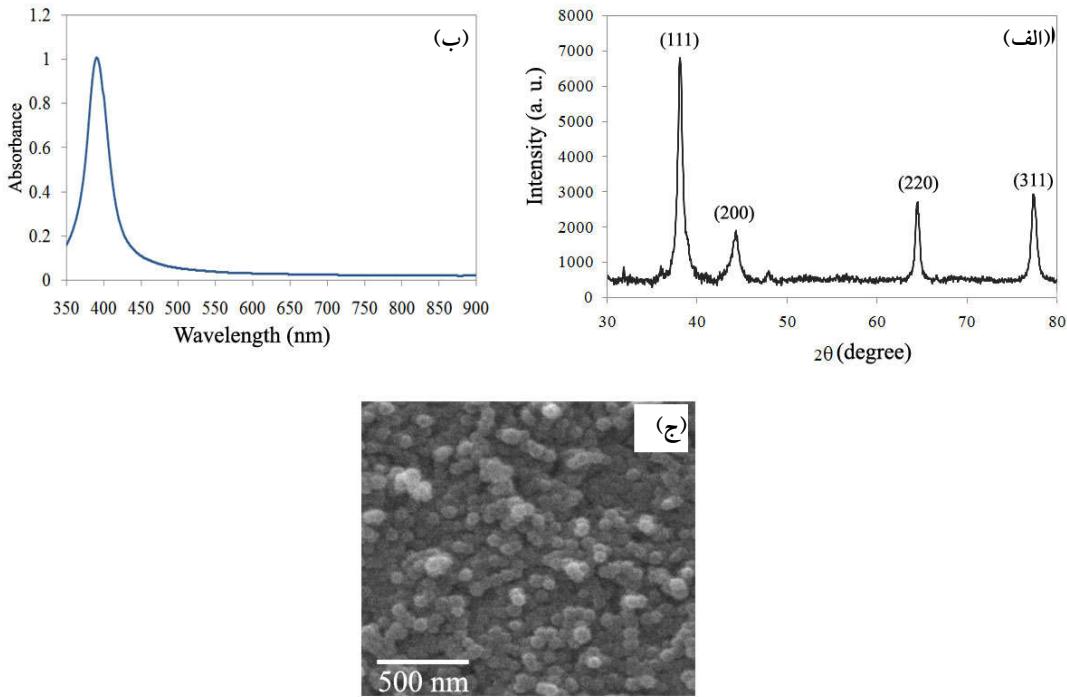
۳- نتایج و بحث

۳-۱- نانوذرات نقره: مشخصه‌یابی و بررسی تأثیر پارامترها مطالعات ساختاری نانوذرات نقره سنتز شده به کمک مقایسه

برای سنتز نانوذرات نقره از روش پلی‌ال استفاده شد. برای اجرای سنتز معمول ابتدا ۱/۷ گرم پلی‌وینیل پیرولیدان^۴ (PVP-K30, %۹۹, Sigma-Aldrich) در ۱۰ میلی لیتر از محلول اتیلن گلیکول (Sigma-Aldrich, %۹۹) حل شد و تحت شرایط اختلاط شدید تا دمای ۱۶۰ درجه سانتی گراد گرم شد. پس از تهیه محلول ۱/۰ مولا نیترات نقره (Scharlau, %۹۹) در اتیلن گلیکول، این محلول با نرخ برابر با ۰/۵ میلی لیتر بر دقیقه به محلول اول اضافه شد. در طی آزمایش، مقادیر مشخص از محلول آمونیا به منظور کنترل اندازه نانوذرات نقره به محلول سنتز اضافه شد. همچنین با تعییر دما و زمان سنتز، مطالعات سینتیکی و ترمودینامیکی لازم صورت پذیرفت. منظور از مطالعات ترمودینامیکی و سینتیکی عبارت است از تعییر پارامترهای مؤثر بر ترمودینامیک و سینتیک فرایند به منظور پایدارسازی نانوساختارهای مختلف در اشکال متنوع است. نانوساختارهای سنتز شده به کمک سانتریفیوژ جداسازی و شستشو شدند.

۲-۲- ساخت محلول کلوئیدی نانوذرات آلیاژی مس/نقره به منظور تهیه محلول کلوئیدی نانوذرات آلیاژی مس/نقره، محلول ۰/۲ مولا نیترات مس سه آبه (Scharlau, %۹۹) به محلول نانوذرات نقره سنتز شده، اضافه شد. اثر زمان واکنش و غلظت محلول نیترات و همچنین اثر میزان آمونیا بر تشکیل نانوذرات آلیاژی به طور کامل مورد بررسی قرار گرفت. نانوساختارهای سنتز شده به کمک سانتریفیوژ جداسازی و شستشو شدند.

۳-۲- ساخت محلول کلوئیدی نانوسمیمهای نقره برای سنتز نانوسمیمهای نقره نیز از روش پلی‌ال استفاده شد.

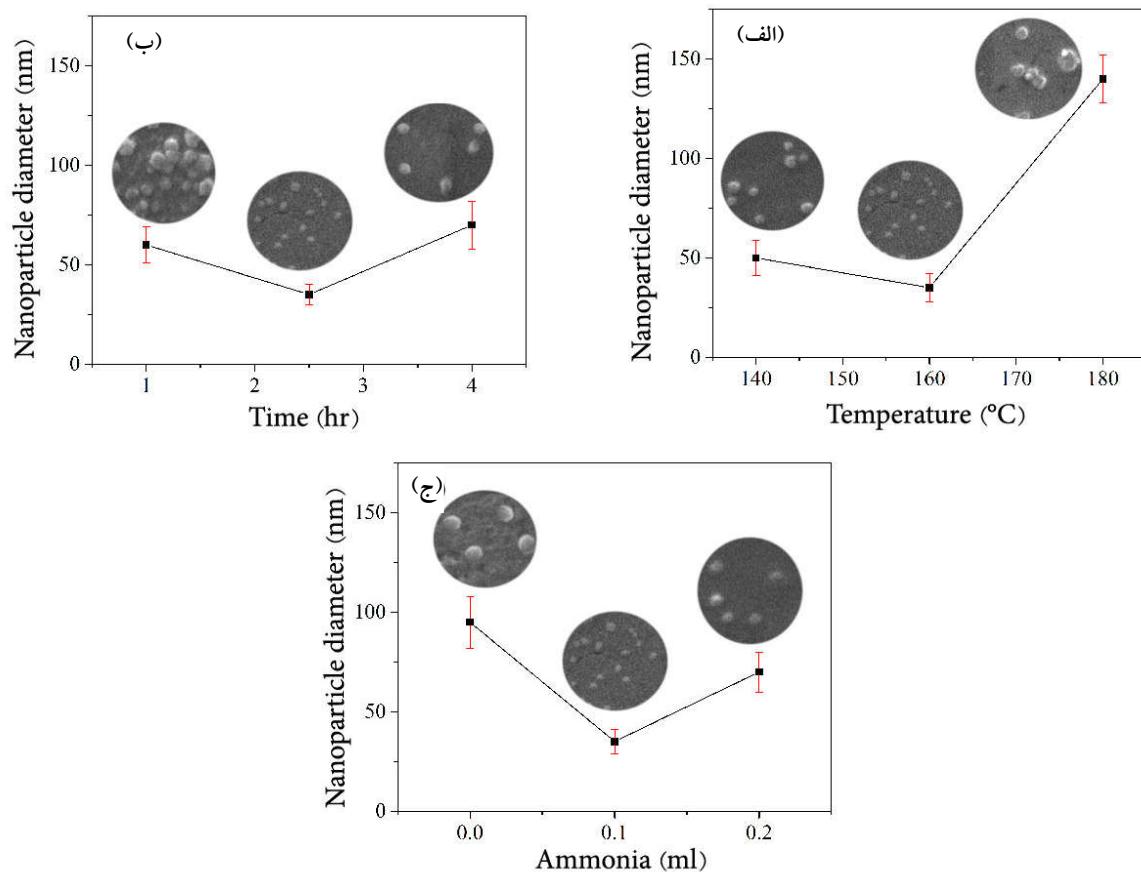

شکل ۱- نتایج مشخصه‌یابی نانوذرات نقره سنتز شده در یک سنتز معمول: (الف) الگوی پراش پرتو ایکس، (ب) طیف ماوراءبنفش- مرئی نانوذرات نقره سنتز شده و (ج) تصویر میکروسکوپی الکترونی عبوری از نمونه

سطح ۱۴۰، ۱۶۰ و ۱۸۰ درجه سانتی‌گراد، زمان فرایند ۱، ۲/۵ و ۴ ساعت و مقدار آمونیاک اضافه شده به محیط سنتز نیز بین سه مقدار ۰، ۰/۱ و ۰/۲ میلی‌لیتر تغییر داده می‌شوند. همان‌طور که مشاهده می‌شود طیف وسیعی از نانوذرات نقره از نظر ابعادی در گستره ۳۵ تا ۱۴۰ نانومتر با کترل چند پارامتر ساده‌حین سنتز قابل حصول است. در این پژوهش از دو پارامتر زمان واکنش و آمونیا به عنوان عوامل سیتیکی کنترل ابعاد نانوذرات نقره استفاده شده است. هر چند که زمان به عنوان یک پارامتر سیتیکی در فرایندهای شیمیابی نقشی کاملاً ملموس را ایفا می‌کند، اما نقش سیتیکی آمونیا در فرایند سنتز اندکی پیچیده است. با توجه به شکل (۲-ج)، تأثیر میزان آمونیا بر ابعاد نانوذرات نقره، مشاهده می‌شود که میزان آمونیا نه تنها نقش بهسازی در تغییر ابعاد نانوذرات نقره دارد، بلکه این میزان دارای یک مقدار بهینه است به نحوی که کوچک‌ترین نانوذرات نقره از نظر ابعادی (حدود ۳۵ نانومتر) در مقدار آمونیا برابر

الگوی پراش به دست آمده با کارت استاندارد به شماره ۰۷۸۳-۰۴ انجام شد. همان‌طور که در شکل (۱-الف) مشاهده می‌شود چهار پیک در زوایای ۳۸/۳، ۴۴/۴، ۶۴/۵ و ۷۷/۴ مشاهده می‌شود که نشان‌دهنده ساختار مکعبی با وجود مرکز پر نقره است. همچنین طیف ماوراءبنفش- مرئی نانوذرات نقره توسط دستگاه طیف‌نگار ثبت شده است که پیک پلاسمونیک ظاهر شده در شکل (۱-ب)، در طول موج حدود ۴۰۰ نانومتر، نشان‌دهنده باند پلاسمونیک^۷ نانوذرات نقره است. علاوه بر این، باریک بودن این پیک نشان‌دهنده هماندازه بودن نانوذرات سنتز شده است. این هماندازه بودن نانوذرات در شکل (۱-ج) نیز مشخص است. قطر میانگین این نانوذرات تقریباً ۵۰ نانومتر تخمین زده می‌شود.

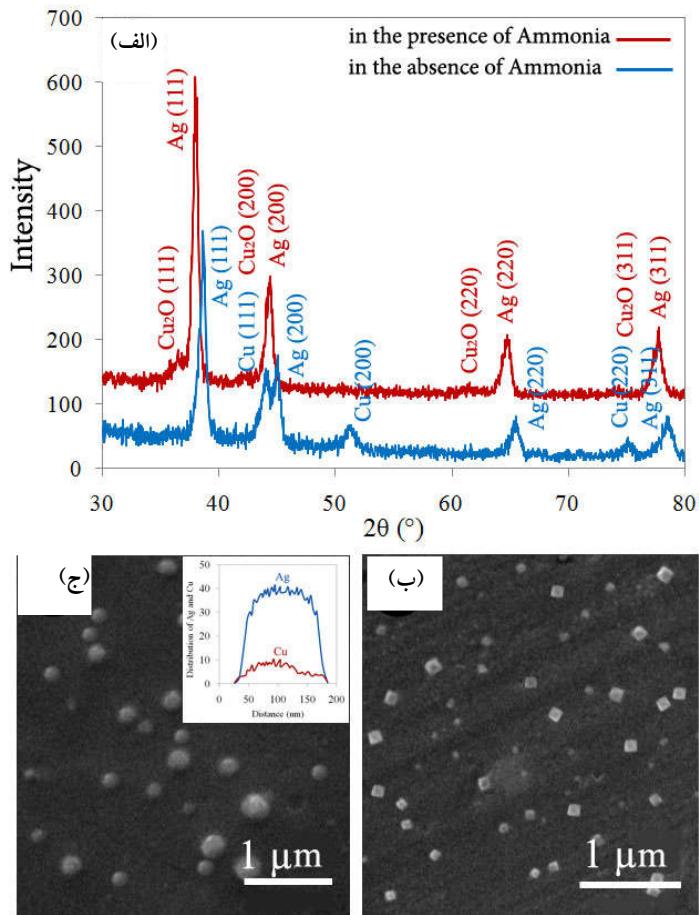
به منظور کنترل ابعاد نانوذرات نقره اثر پارامترهای آزمایشگاهی مانند دما، زمان واکنش و میزان آمونیا افزوده شده به محلول سنتز مورد ارزیابی قرار می‌گیرند. دمای فرایند در سه

شکل ۲- نمودارهای تأثیر پارامترهای: (الف) دما، (ب) زمان و (ج) میزان آمونیا بر ابعاد نانوذرات نقره

واکنش (۰، ۱۲۰، ۱۴۰، ۱۷۰ و ۱۸۶ سانتی گراد) به عنوان عامل کاهش اندازه ذرات سنتز شده معرفی شده است، چرا که افزایش دما منجر به افزایش قابلیت احیای عامل احیا کننده است که به دنبال آن، تشکیل جوانه های اولیه تسريع می یابد. در نتیجه ذرات ریزتری در اثر افزایش دمای واکنش، سنتز می شوند. از طرف دیگر، افزایش دمای واکنش، می تواند باعث افزایش تحركات یونی داخل محلول واکنش و افزایش برخوردهای آنها و در نهایت رشد ذرات^۸ شود و در واقع، رقابت بین افزایش قابلیت احیایی عامل احیا کننده (عامل تسريع کننده جوانهزنی)^۹ و افزایش تحركات یونی (عامل تسريع کننده رشد) تأثیر دمای واکنش را بر ابعاد محصولات سنتز تعیین می کند. همان طور که در شکل (۲-الف) مشاهده می شود، تا قبل از دمای ۱۶۰ درجه سانتی گراد تأثیر عامل تسريع جوانهزنی

با ۰/۰ میلی لیتر قابل دستیابی است. نقشی که آمونیا به عنوان یک عامل سیستیکی بر عهده دارد، ایجاد کمپلکس با یون نقره موجود در محلول و تشکیل $\text{Ag}^{+}(\text{NH}_3)_2$ که احیای آن به مراتب سخت تر از یون نقره است. با تشکیل این کمپلکس نرخ احیای نقره به طور غیرمستقیم کنترل می شود و با کنترل نرخ احیا، نانوذرات کوچک تری تشکیل می شود. این نتایج با دست آورد پژوهش ژاو و همکاران مطابقت دارد [۱۸]. همان طور که در شکل (۲-ب) مشاهده می شود با گذشت زمان سنتز (بیش از میزان بهینه ۰/۵ ساعت) اندازه ابعاد افزایش می یابد. این افزایش اندازه ناشی از رخداد پدیده رشد اوستوالد است که در سیستم های کلوئیدی پدیده ای رایج است. تنها پارامتر ترمودینامیکی کنترل شده در فرایند سنتز دمای واکنش است. براساس تحقیقات چیانگ و همکاران [۱۹]، افزایش دمای

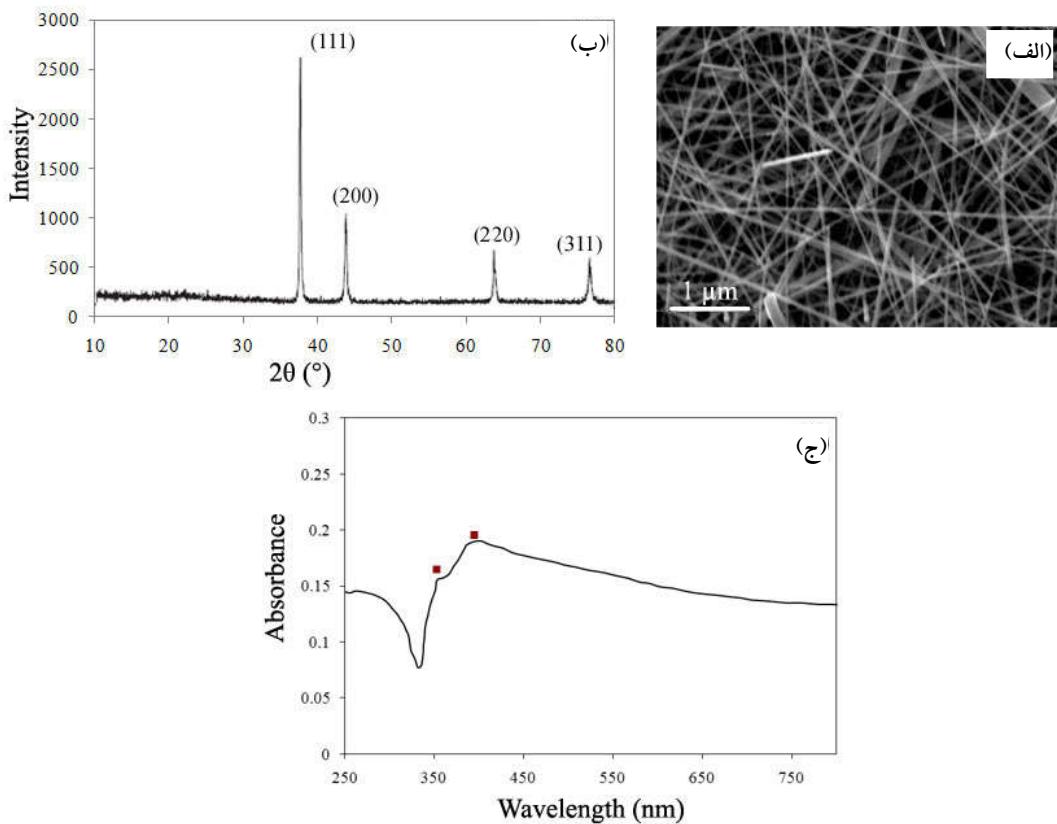
شکل ۳-الف) الگوی پراش پرتو ایکس در دو حالت حضور آمونیا و عدم حضور آمونیا در سنتز نانوذرات آلیاژی نقره-مس، ب) تصویر میکروسکوپی الکترونی روبشی نانوذرات نقره-اکسید مس و ج) تصویر میکروسکوپی الکترونی روبشی نانوذرات نقره-مس (تصویر درونی نشان‌دهنده آنالیز عنصری از یک نانوذره است)

نانوذرات نقره در شرایط بهینه (دمای ۱۶۰ درجه سانتی‌گراد، زمان سنتز ۲/۵ ساعت و میزان آمونیا ۰/۱ میلی‌لیتر) می‌توان نانوذرات آلیاژی نقره-مس را سنتز کرد. حال با تکرار شرایط سنتز بدون حضور آمونیا نتیجه جالبی به دست می‌آید. با توجه به نتایج آنالیز ترکیبی الگوی پراش پرتو ایکس و میکروسکوپی الکترونی روبشی مشخص می‌شود که در حضور ۰/۱ میلی‌لیتر از محلول آمونیا محصول نهایی سنتز نانوذرات آلیاژی نقره-اکسید مس تشکیل می‌شود و این نانوذرات دارای ساختار مکعبی هستند و اندازه متوسط حدود ۸۰-۷۰ نانومتر دارند. این در صورتی است که در شرایط عدم افزودن آمونیا محصول

بیشتر از عامل تسريع کننده رشد است، پس نانوذرات کوچک‌تری به عنوان محصول نهایی سنتز تشکیل شده‌اند. این در صورتی است که با افزایش دمای واکنش از ۱۶۰ درجه سانتی‌گراد به بالا اثر عامل تسريع کننده رشد به مراتب بیشتر از عامل تسريع کننده جوانه‌زنی می‌شود و نتیجه آن ایجاد نانوذرات بزرگ‌تر است.

۲-۳- نانوذرات آلیاژی نقره-مس: مشخصه‌هایی و بررسی تأثیر پارامترها

با افزودن محلول ۰/۲ مولار نیترات مس به محلول سنتز

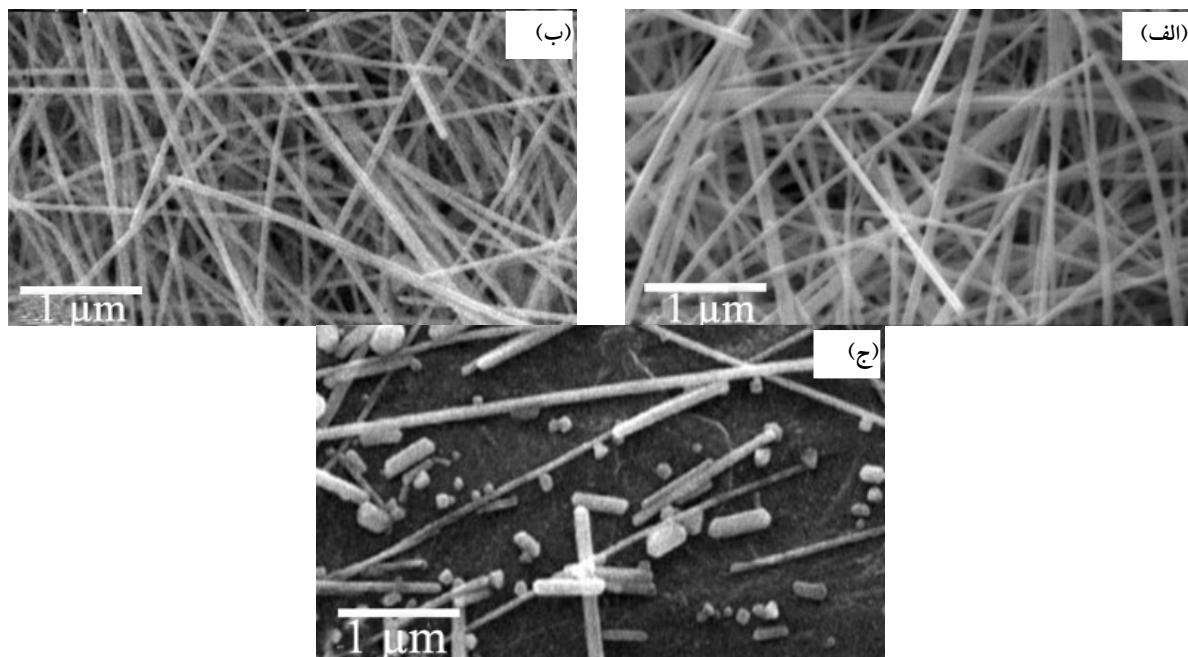
شکل ۴-الف) الگوی پراش پرتو ایکس نانوسمیم‌های نقره، ب) تصویر میکروسکوپی الکترونی روبشی از نانوسمیم‌های نقره و ج) طیف ماوراء بنفش- مرئی نانوسمیم‌های نقره

نانومتر مشاهده می‌شود. علت این پدیده این است که نانوسمیم‌ها با دلیل ساختار تک- بعدی خود از دو وجه طولی و عرضی با نور برهم‌کنش می‌دهند و در هر وجه به‌طور مجزا پدیده پلاسمون سطحی رخ می‌دهد.

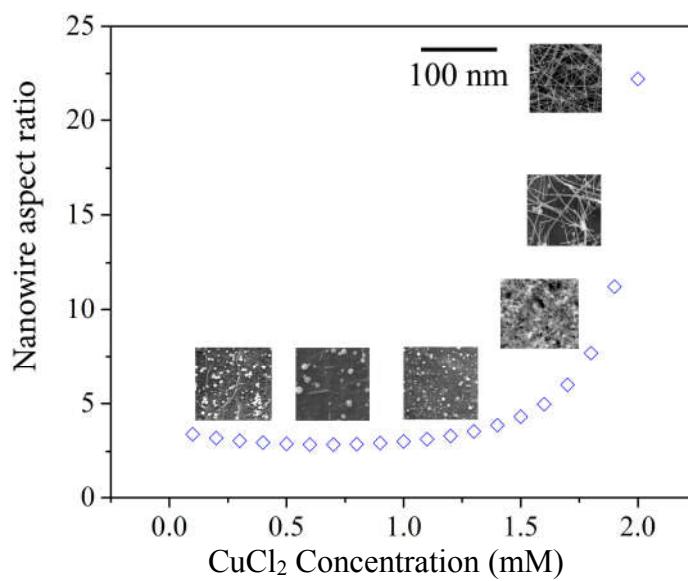
با تغییر پارامترهای فیزیکوشیمیابی مؤثر در سنتز می‌توان ساختار نانوسمیم را از نظر سیستمیکی پایدار و این ساختار را به عنوان محصول نهایی تولید کرد. با مطالعات مقدماتی مشخص شده است که نرخ اختلاط 11 موجود در سیستم سنتز بسیار بر نسبت ظاهری و مورفولوژی نانوسمیم‌های سنتز شده تأثیر می‌گذارد به نحوی که با افزایش بیش از حد اختلاط در سیستم، دیگر نانوسمیم نقره به عنوان محصول نهایی سنتز نخواهد شد. به همین منظور تغییراتی در پارامترهای سنتز ایجاد شد (بخش ۳-۲). همان‌طور که در شکل (۵) مشاهده می‌شود

نهایی سنتز نانوذرات آلیاژی نقره- مس با ساختار کروی با قطر میانگین ۹۰ نانومتر تشکیل خواهد شد.

۳-۳- نانوسمیم نقره: مشخصه‌یابی و بررسی تأثیر پارامترها
 شکل (۴-الف) در بردارنده چهار پیک در زوایای $۴۴/۴$ ، $۳۸/۳$ ، $۴۴/۵$ و $۷۷/۴$ است که نشان‌دهنده ساختار مکعبی با وجوده مرکز پر نقره است. نتایج آنالیز میکروسکوپی الکترونی روبشی نانوسمیم‌های نقره در شکل (۴-ب) مشاهده می‌شود. می‌توان نانوسمیم‌هایی با نسبت ظاهری $^{\circ}$ (نسبت طول به قطر) بسیار بالا در شرایط بهینه تولید کرد. طیف ماوراء بنفش- مرئی نانوسمیم‌های نقره در شکل (۴-ج) ارائه شده است. وجه تمایز این طیف با طیف نانوذرات نقره شکل (۱-ب) در آن است که برای نانوسمیم‌های نقره دو پیک مجزا به ترتیب در ۳۵۰ و ۳۹۰

شکل ۵- نتایج میکروسکوپی الکترونی رویشی از نانوسیم‌های نقره در شرایط اختلاط: (الف) صفر دور در دقیقه، ب) ۲۶۰ دور در دقیقه و (ج) ۲۰۰۰ دور در دقیقه

شکل ۶- نمودار روند افزایش نسبت ظاهری نانوسیم‌های سنتز شده با افزودن کلرید مس

افزایش اختلاط سیستم به عنوان یک عامل سیستیکی تا یک میزان بهینه، نانوساختارهایی با مورفولوژی گوناگون تولید می‌شود که سنتز نانوسیم‌های یک اندازه‌تر با طول بیشتر و قطر کمتر می‌شود. این در شرایطی است که با افزایش اختلاط از میزان ناشی از برهم خوردن شرایط مطلوب برای سنتز نانوسیم‌های بهینه، (افزایش از عدم اختلاط تا ۲۶۰ دور در دقیقه) منجر به

نقره است.

پارامتر سیتیکی زمان واکنش و میزان آمونیا و همچنین دمای واکنش به عنوان پارامتر ترمودینامیکی بررسی شد. مطابق نتایج به دست آمده، دمای 16°C درجه سانتی گراد، زمان $2/5$ ساعت و میزان آمونیا 1 میلی لیتر به عنوان مقادیر بهینه برای ستز نانوذرات نقره با کوچکترین ابعاد مشخص شد.

۳- با افزودن نیترات مس به فرایند ستز نانوساختارهای نقره نانوذرات آلیاژی نقره- مس ستز شدند. این نانوذرات ساختاری کروی داشتند و اندازه متوسط آنها حدود 90 نانومتر بود.

۴- با افزودن نیترات مس و آمونیا به فرایند ستز نانوساختارهای نقره نانوذرات آلیاژی نقره- اکسید مس ستز شدند. این نانوذرات مکعبی دارای اندازه متوسطی برابر با $80-70\text{ نانومتر}$ بودند.

۵- با ایجاد تغییراتی در فرایند ستز نانوساختارهای نقره، نانوسیم‌های تک بعدی نقره نیز ستز شدند و همچنین تأثیر شرایط اختلاط سیستم بر نسبت ظاهری این نانوسیم‌ها بررسی شد. افزایش میزان اختلاط نسبت به میزان بهینه در فرایند ستز نانوسیم‌های نقره منجر به تولید نانوساختارهایی با اشکال مختلف و همچنین ابعاد بزرگ‌تر شد.

۶- در بررسی اثر افزودن محلول کلرید مس در ستز نانوسیم‌های نقره مشخص شد این محلول با افزایش غلظت یون مس دو ظرفیتی در محلول باعث کاهش اکسیژن جذب شده روی سطح بذرهایی با اندازه نانومتری و بدین ترتیب منجر به تولید نانوسیم‌هایی یک اندازه با نسبت ظاهری بالاتر شد.

پارامتر مهم دیگر در ستز نانوسیم‌های نقره غلظت محلول کلرید مس در محلول است. به همین منظور، غلظت‌های مختلف از این محلول به محلول ستز نانوسیم‌های نقره اضافه شده و با مقایسه میکروسکوپی الکترونی رویشی نانوساختارهای ایجاد شده اثر محلول کلرید مس بررسی شده است.

همان‌طور که در شکل (۶) مشاهده می‌شود، با افزایش محلول کلرید مس به محلول ستز (افزایش غلظت یون Cu^{2+})، نانوسیم‌هایی با نسبت ظاهری بالاتر ستز می‌شود. در واقع با افزودن یون Cu^{2+} به محلول، وجود شرایط احیایی شدید در محلول، این یون به Cu^{2+} تبدیل می‌شود. سپس این یون با اکسیژن اتمی جذب شده روی سطح نانوساختارهای تازه تشکیل شده که به آنها بذر اطلاق می‌شود، وارد برهمنکش می‌شود. جذب اکسیژن روی سطح بذر به خصوص در دماهای بالا فرایندی خودبه‌خودی است که با افزایش غلظت اکسیژن روی سطح، می‌تواند منجر به توقف رشد نانوساختار شود. همان‌طور که در غلظت‌های پایین کلرید مس در شکل (۶) مشاهده می‌شود. اما با حضور یون Cu^{2+} در محلول و واکنش با اکسیژن اتمی جذب شده بر سطح، این یون اکسید شده و به Cu^{+} تبدیل می‌شود و اکسیژن سطح را نیز به این ترتیب از بین می‌برد. به همین دلیل در حضور کلرید مس، نانوسیم‌هایی با نسبت ظاهری بالاتری ستز می‌شوند.

۴- نتیجه‌گیری

۱- در این پژوهش، با به‌کارگیری دو دیدگاه سیتیک و ترمودینامیک، نانوساختارهایی در اشکال مختلف از قبیل ساختارهای کروی، سیمی و مکعبی ستز شدند.

۲- در فرایند ستز نانوذرات نقره به‌روش پلی‌ال، تأثیر دو

واژه‌نامه

1. biological labeling	4. Polyvinylpyrrolidone	microscopy
2. sensors	5. Scanning electron microscopy	7. plasmonic band
3. Polyol	6. Field-emission scanning electron	8. particle growth

9. nucleation

10. aspect ratio

11. agitation

مراجع

1. Ashenfelter, B., Desirreddy, A., Yau, S., Goodson, T., and Bigioni, T., "Fluorescence from Molecular Silver Nanoparticles", *The Journal of Physical Chemistry C*, Vol. 119, No. 35, pp. 20728-20734, 2015.
2. Amirjani, A., Bagheri, M., Heydari, M., and Hesaraki, S., "Label-free Surface Plasmon Resonance Detection of Hydrogen Peroxide; a Bio-Inspired Approach", *Sensors and Actuators B: Chemical*, Vol. 227, pp. 373-382, 2016.
3. Loo, C., Rohanizadeh, R., Young, P., Traini, D., Cavaliere, R., Whitchurch, C., and Lee, W., "Combination of Silver Nanoparticles and Curcumin Nanoparticles for Enhanced Anti-biofilm Activities", *Journal of Agricultural and Food Chemistry*, Vol. 64, No. 12, pp. 2513-2522, 2016.
4. Amirjani, A., and Fatmehsari, D. H., "Colorimetric Detection of Ammonia using Smartphones Based on Localized Surface Plasmon Resonance of Silver Nanoparticles", *Talanta*, Vol. 176, pp. 242-246, 2018.
5. Amirjani, A., Bagheri, M., Heydari, M., and Hesaraki, S., "Colorimetric Determination of Timolol Concentration Based on Localized Surface Plasmon Resonance of Silver Nanoparticles", *Nanotechnology*, Vol. 27, No. 37, pp. 375503-375511, 2016.
6. Yang, Y., Matsubara, S., Xiong, L., Hayakawa, T., and Nogami, M., "Solvothermal Synthesis of Multiple Shapes of Silver Nanoparticles and Their SERS Properties", *The Journal of Physical Chemistry C*, Vol. 111, No. 26, pp. 9095-9104, 2007.
7. Murphy, C., "Materials science. Nanocubes and nanoboxes", *Science*, 2002, Vol. 298, pp. 2139-2141, 2002.
۸. یزدخواستی، س.، منشی، ا. و دوست محمدی، ع.، "ساخت مشخصه‌یابی و بررسی مقایسه‌ای خاصیت آنتی‌باکتریال نانوذرات Ag-TiO₂ و ZnO-TiO₂", نشریه مواد پیشرفته در مهندسی، سال ۳۴، شماره ۴، ص ۵۲-۴۳، زمستان ۱۳۹۴.
۹. سائری، م.، عزیزی، م. و عموماًقایی، ر.، "تأثیر غلاظت پیش ماده فلزی بر شکل و اندازه نانوذرات ساخته شده به وسیله عصاره گیاه"، نشریه مواد پیشرفته در مهندسی، سال ۳۴، شماره ۴، ص ۴۱-۳۳، زمستان ۱۳۹۴.
10. Amirjani, A., Marashi, P., and Fatmehsari, D. H., "Effect of AgNO₃ Addition Rate on Aspect Ratio of CuCl₂-Mediated Synthesized Silver Nanowires using Response Surface Methodology", *Colloids and Surfaces A*, Vol. 444, pp. 33-39, 2014.
11. Sun, Y., Mayers, B., Herricks, T., and Xia, Y., "Polyol Synthesis of Uniform Silver Nanowires: a Plausible Growth Mechanism and the Supporting Evidence", *Nano Letters*, Vol. 3, No. 7, pp. 955-960, 2003.
12. Wiley, B., Chen, Y., McLellan, J., Xiong, Y., Li, Z., Ginger, D., and Xia, Y., "Synthesis and Optical Properties of Silver Nanobars and Nanorice", *Nano Letters*, Vol. 7, pp. 1032-1036, 2007.
13. Wiley, B., Herricks, T., Sun, Y., and Xia, Y., "Polyol Synthesis of Silver Nanoparticles: Use of Chloride and Oxygen to Promote the Formation of Single-Crystal, Truncated Cubes and Tetrahedrons", *Nano Letters*, Vol. 4, pp. 1733-1739, 2004.
14. Wiley, B., Sun, Y., and Xia, Y., "Polyol Synthesis of Silver Nanostructures: Control of Product Morphology with Fe(II) or Fe(III) Species", *Langmuir*, Vol. 21, pp. 8077-8080, 2005.
15. Korte, K., Skrabalak, S., Xia, Y., "Rapid synthesis of silver nanowires through a CuCl⁻ or CuCl₂-mediated polyol process", *Journal of Materials Chemistry*, Vol. 18, pp. 437-441, 2008.
16. Sevonkaev, I., Herein, D., Jeske, G., and Goia, D., "Size Control of Noble Metal Clusters and Metallic Heterostructures Through the Reduction Kinetics of Metal Precursors", *Nanoscale*, Vol. 6, pp. 9614-9617, 2014.
17. Tsuji, M., Hikino, S., Tanabe, R., Matsunaga, M., and Sano, Y., "Syntheses of Ag/Cu alloy and Ag/Cu Alloy Core Cu Shell Nanoparticles Using a Polyol Method", *Crystal Engineering Communication*, Vol. 12, pp. 3900-3908, 2010.
18. Zhao, T., Sun, R., Yu, S., Zhang, Z., Zhou, L., Huang, H., and Du, R., "Size-Controlled Preparation of Silver Nanoparticles by a Modified Polyol Method", *Colloids and Surfaces A: Physicochemical and Engineering Aspects*, Vol. 366, pp. 197-202, 2010.
19. Chiang, T., Wu, K., and Hsieh, T., "Preparation of Silver Nanoparticles by using Tripropylene Glycol as the Reducing Agents of Polyol Process", *IEEE Transactions on Nanotechnology*, Vol. 13, pp. 1714-1721, 2014.